

LITERATURA INFANTIL I JUVENIL

Un bé de Déu d'escriptura fantàstica

ANDREU SOTORRA

www.andreusotorra.com

Joan de Déu Prats, *Cediu el pas al conill Albert!* Il·lustracions de Glòria Garcia. Col·lecció *Ala Delta*. BAULA. Barcelona, 2004. A partir de 5 anys.

Joan de Déu Prats, *Pell de caramel*. Il·lustracions d'Àfrica Fanlo. Col·lecció *Grumets*. LA GALERA. Barcelona, 2004. A partir de 7 anys.

Joan de Déu Prats, *Lladres de joguines*. Il·lustracions de Daniel Jiménez. Col·lecció *Ala Delta*. BAULA. Barcelona, 2004. A partir de 8 anys.

Joan de Déu Prats, *L'home invisible*. Il·lustracions de Núria Colom. Col·lecció *Sopa de Llibres*. BARCANOVA. Barcelona, 2004. A partir de 10 anys.

Joan de Déu Prats, *Contes terrorífics de fantasmes*. Il·lustracions de Lluísot. TIMUN MAS. Barcelona, 2004. A partir de 10 anys.

'LLADRES DE JOGUINES'

resposta a la pregunta porta a la llibertat. Una mena de mític Joan Salvador Gavina, que s'aparta de l'estol, però en versió vaca, cosa que imprimeix un to grotesc i irònic al breu relat.

A *Lladres de joguines*, la novel·la sembla una mena de riffifi a la italiana amb una banda de lladres que integren un os de peulix, un pallaso i una majorette. El seu objectiu és el botí de joguines, fins que en una de les temptatives, la del robatori d'un vaixell de llauna, els seus petits propietaris els faran la vida impossible per esberlar-los el pla.

A *L'home invisible*, també la relació social i la inquietud per viure en un món millor prota-

gonitzen la història d'un personatge de mitjana edat que no aconsegueix ni que el saludin. Un fet tan senzill com adoptar una gossa produeix un canvi de vida que fa sortir de la grisor el protagonista fins a enamorar amb tocs de saxofon -un instrument pel qual també té una flaca JdDP, entre algunes de les seves aficions confessades- una veïna de casa seva.

FANTASMES DESAFORTUNATS

I, finalment, *Contes terrorífics de fantasmes* és un àlbum il·lustrat amb profusió per Lluísot, en què els protagonistes, els fantasmes, és clar, trenquen el tòpic de ser elements destinats a fer sempre por. En aquest cas, JdDP s'empesca -una altra vegada amb tocs d'humor- fantasmes més aviat desafortunats, amb mala sort. A un li roben el castell, un altre que és l'ànima en pena d'un cavaller decapitat cau a les mans d'uns trapelles i un altre fins i tot es veu obligat a anar al psiquiatre.

En una anàlisi comparativa d'aquests últims cinc títols de l'autor, queda clar que JdDP té un estil literari no només llegidor, sinó depurat i adequat als requisits de la llengua escrita per ser escoltada i que es fa encomanadissa pel ritme musical amb què n'encadena els elements, una aliada imprescindible per enriquir el gènere fantàstic.

Dav Pilkey, *El capità Calçotets i la invasió dels extraterrestres*. Traducció de Josep Sampere. Il·lustracions de Dav Pilkey. Col·lecció *El Vaixell de Vapor*. CRUÏLLA. Barcelona, 2004. A partir de 7 anys.

Nascut a Cleveland el 1966, l'autor nord-americà va crear el personatge del capità Calçotets, del qual ja ha publicat diverses aventures. En aquest cas se les veurà amb un exèrcit de vèters parlants i tres extraterrestres que s'han infiltrat a l'escola amb una nau espacial.

Joan Armangué, *El sagristà i el mort*. Il·lustracions de Tino Gatagán. Col·lecció *Tucan*. EDEBÉ. Barcelona, 2003. A partir de 9 anys.

L'autor català, resident a Càller, planteja en aquesta novel·la de refons terrorífic una aventura en un cementiri, que comença com un joc i que s'acaba tornant perillosa amb augment de la por i la seva aliada, la fosca.

Janine Teisson, *Els reis de l'horitzó*. Traducció de Jordi Vidal. Col·lecció *La Llum del Far*. BAULA. Barcelona, 2004. A partir de 12 anys.

La protagonista, una de les primeres dones fotògrafes de la història, marxa a viure a París després de perdre els seus pares a Algèria a mans de l'exèrcit colonial francès. Quan ja és àvia explica la seva història, de principis el segle XX, al seu nét.

L'autor Joan de Déu Prats (des d'ara, en aquest article, JdDP) té una cinquantena de títols publicats, amb tendència al gènere fantàstic. En aquest extens catàleg hi ha dos àlbums il·lustrats, guanyadors del premi Hospital Sant Joan de Déu, amb *El segrest de la Primavera* i *Els patins del Sebastià*, ja comentats. I també dues adaptacions teatrals, la d'*El flautista d'Hamelín* i la d'*Els músics de Bremen*.

Aquestes cinc són algunes de les últimes edicions en el que portem d'any 2004. Cinc títols que donen una mitjana de títol per mes i en els quals JdDP continua mostrant la seva mina fantàstica, amb tocs d'humor i subtils reflexions, adequada, en cada cas, als lectors als quals s'adreça.

L'interès pel medi ambient es reflecteix en el rerefons del relat *Cediu el pas al conill Albert!*, en què l'autor plantifica una carretera entre les lludrigueres de dos conills amics. Bèsties i reflexió sobre la natura, motos de trial i automobilistes, però també el culte a l'amistat en un conte per als primeríssims lectors.

A *Pell de caramel* utilitza una vedella que rumia molt, però alerta, no pas en el sentit de mastegar herba, sinó de pensar i qüestionar-se un fet tan senzill com aquest: ¿per què ha de dur esquellot una vaca si no el porta cap altre animal del bosc? La

Un altre Japó

JOSEP CÁLVEZ

CÒMIC

Yoshihiro Tatsumi, *Infierno*. LA CÚPULA. Barcelona, 2004.

Yoshihiro Tatsumi va ser el primer historietista japonès contemporani publicat a casa nostra per *El Vibora*, quan el manga era un parent desconegut, llunyà i sense referències. Primer vam llegir les seves sorprenents i, generalment, tristes narracions. Després ens vam assabentar que Tatsumi havia estat el fundador d'un corrent dins del manga anomenat *gekiga*, que es va expressar a la revista *Garo* i que en contraposició als valors positius dominants dins del mitjà al Japó, va reflectir la part més fosca de les relacions humanes dins de la seva societat.

Infierno és un recull de deu d'aquelles historietes i, alhora, és el títol d'una d'elles, la més llarga i potser la més punyent per la visió desmitificadora de les virtuts oficials i tradicionals.

PERSONATGES EN CRISI

Aquestes petites històries tracten de les diferents crisis de personatges, masculins, situats davant el repte d'adaptar-se a una realitat que, o bé està caracteritzada per una monotonia vital que els ofega, o bé els genera una gran confusió sobre la seva funció. A més a més de situar-se en una posició alternativa en la temàtica de les seves narracions, Tatsumi les desenvolupa amb una intensitat i concisió no sovintejada en la versió més comercial de la historietta japonesa, potser precisament perquè els seus lectors son diferents i també és diferent la manera d'aconseguir la seva fidelitat. La lletjor emocional de les situacions descrites és reflectida pel dibuix, síntesi de caricatura i realisme, que retrata una sèrie de figures humanes tristes, sense gràcia ni tan sols en la nuesa de les seves relacions sexuals.